

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**«НАПИСАНЕ НАМ НА
НАУКУ»: ПРО ВЛАДУ**
*Сьома Неділя після
П'ятидесятниці*

**“WRITTEN FOR OUR
LEARNING”:** *AUTHORITY*
*Seventh Sunday after
Pentecost*

**«ÉCRIT... POUR NOTRE
INSTRUCTION»:**
L'AUTORITÉ
*Septième Dimanche après
la Pentecôte*

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

У сьогоднішньому Апостолі (Рим. 15:1-7) ми читаємо: «[В]се, що давніше написано, написано нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію». Як ми можемо собі уявити, у Християнській громаді в Римі, до якої Павло звертався з цими словами, були, серед інших питань, про які він наставляв їх, гостра проблема, як ставитися до влади - зокрема, до авторитету держави, імперії, в столиці якої вони намагалися жити Євангелією. Ця влада ні трошки не виявляла прихильності до Євангелії.

Павла дав був виклик цій громаді стосовно цієї проблеми дещо раніше, у своєму Листі. Він заявляє: «[Н]емає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога» (13:01). Навіть сьогодні ця заява викликає занепокоєння. Так вигладає, що вона ставить Християнську громаду завжди на боці статус-кво, правлячої влади, яка, як було абсолютно ясно, безліч разів в історії (і так і надалі буває у цьому світі, який лежить у гріху), не завжди є моральною або хорошою. А тоді, коли писав це Павло, ця проблема була ще більш явна: влада ж переслідувала а навіть убивала

Християн. Про що ж думав він, коли писав, що владі треба слухатися, бо ж вона поставлена Богом?!

Це питання влади є проблемою, тому що корумпованим людям все-таки вдається добратися до влади ... і люди при владі іноді таки піддаються спокусам власті й багатства, які стають доступними для них. Та ж навіть, буває, здається, що існує обов'язок перед Богом і перед спільнотою супротивлятися такій владі. Однак, ми можемо бути впевнені, що Апостол Павло *не радить*, щоб ми прийняли без жодного застереження все, що влада робить і говорить. Тим більше не наставляє він нас дотримуватися всього, що вона приказує, бо, як Церква була оголосила ще до того, коли Павло став одним з найславетніших її учителів і послів: "Бога повинно слухатися більш, як людей!" (Діян. 5:29).

Що говорить Павло – це, що повага й пошана до влади є незмінним принципом, необхідним для життя в Царстві. Це тому, що Християни вірять, що Бог є Володарем над усім, що є - що *ніщо* не відбувається без Його або безпосередньої або посередньої волі. Навіть якщо влада, під якою ми опиняємося явно корумпована й репресивна, то все ж таки це Бог дав, щоб ми перебували в цих обставинах, і тому ми повинні поважати і шанувати її, навіть якщо ми не завжди можемо їй підкорятися. Ми завжди зобов'язані молитися за них і висловлювати їй свою точку зору при необхідності, зі смиренням і розумно, щоб вона могла почути і мала нагоду зайнятися виконанням Богом об'явлених стандартів. Протягом всієї історії було багато випадків, коли віруючі християни змінили неправильний шлях людей, наділених владою: наприклад. у скасуванні работоргівлі та рабства.

Це, безумовно, не легко зробити. Влада, якій супротивляються – хоть би й з повагою - як правило, не сприймає такий спокійно. Вона може навіть стати дуже загрозливою і небезпечною. Християни все одно мали б вести себе правильно, надіючись на Бога, що Він допоможе й захистить їх, і приведе все - навіть погані, болючі речі - до хорошого в кінці (Римлян 8:28). Ось тут дійсно є надія в терпінні і потіха, які подають нам Писання, як наголошує Павло.

Питання влади є проблемою, тому що є гріх. Гордість і страх заважають благочестиво жити й діяти тим, хто наділений владою. Вони також роблять завади тим, хто під владою підкоряється тим, хто має володіти. Нагадуючи, що *вся влада походить від Бога* ми можемо намагатися, смиренно й з каяттям, за допомогою Його підсилуючої, очищаючої та наставляючої Благодаті, користатися нею і її підкорятися.

**“WRITTEN FOR OUR
LEARNING”: AUTHORITY**
*Seventh Sunday after
Pentecost*

In today's Epistle (Romans 15:1-7) we read: “[W]hatever things were written before were written for our learning, that we through the patience and comfort of the Scriptures might have hope.” As we may imagine, the Christian community in Rome to which Paul addressed these words, had, among other issues about which he was instructing them, the thorny problem of how to relate to authority – particularly to the authority of the state, the Empire in whose capital they were seeking to live out the Gospel. This state did not at all show itself friendly to that Gospel.

St. Paul issued a challenge to this community with regard to this problem somewhat earlier in his Letter. He declared: “[T]here is no authority except from God, and the authorities that exist are appointed by God.” (13:1). Even today this declaration sounds most controversial. It seems to put the Christian community always on the side of the status quo, the ruling authorities, which, as has been very clear countless times in history (and such is the case in this fallen world today as well), are not always moral or good. In the time Paul wrote that the problem was even greater: the authorities persecuted and even put Christians to death. What was he thinking of when he wrote that authorities must be obeyed because they have been put there by God?!

This issue of authority is a problem because corrupt people do manage to

**«ÉCRIT... POUR NOTRE
INSTRUCTION»:
L'AUTORITÉ**
*Septième Dimanche après
la Pentecôte*

Dans l'Épître d'aujourd'hui (Romains 15:1-7) nous lisons: «[T]out ce qui a été écrit d'avance l'a été pour notre instruction, afin que, par la patience, et par la consolation que donnent les Écritures, nous possédions l'espérance». Comme on peut l'imaginer, la communauté chrétienne de Rome à laquelle Paul adressa ces mots avait, entre autres questions sur lesquelles il les instruisait, l'épineux problème de la façon de se rapporter à l'autorité - en particulier à l'autorité de l'État, l'Empire dont au capital ils cherchaient à vivre l'Évangile. Cet état n'a pas du tout se montrer respectueux de cet Évangile.

Saint-Paul a lancé un défi à cette communauté à l'égard de ce problème un peu plus tôt dans sa Lettre. Il a déclaré: «[I]l n'y a point d'autorité qui ne vienne de Dieu, et les autorités qui existent ont été instituées de Dieu» (13:1). Même aujourd'hui, cette déclaration sonne très controversée. Il semble mettre la communauté chrétienne toujours du côté du statu quo, des autorités au pouvoir, qui, comme cela a été maintes fois montré très clairement dans l'histoire (et c'est le cas dans ce monde déchu aujourd'hui aussi), ne sont pas toujours morales ou bonnes. Au temps quand Paul a écrit ceci le problème était encore plus grand: les autorités persécutaient et même tuaient les chrétiens. Que pensait-il au moment où il a écrit que les autorités doivent être respectés parce qu'ils ont été mis

get into positions of authority... and people in authority do sometimes become corrupted by the seductions of power and wealth which become accessible to them. Why, it even seems at times to be one's duty before God and before the community to *oppose* such authorities. We may be sure, however, that St. Paul is *not* advising us to accept without question everything that authorities do and say. Still less is he telling us to obey everything they command, for, as the Church had declared even before Paul had become one of its most illustrious teachers and ambassadors: "We ought to obey God rather than men" (Acts 5:29).

What Paul *is* saying is that respect and honour for authority is an unchanging principle, essential to life in the Kingdom. This is so because Christians believe that God is the Lord over all that is – that *nothing* takes place without His either directly willing it or (indirectly) permitting it. Even if the authorities we find ourselves under are clearly corrupt and oppressive, God has nonetheless chosen to place us under them, and so we must honour and respect them even if we cannot always obey them. We always have the duty to pray for them and make our views known to them, as required, with humility and reason, so that they might hear and have the chance to conform to God's revealed standards. Throughout history, there have been many cases when faithful Christians have changed the wrong path of people in authority: eg. in the abolishment of the slave trade and slavery.

It is most certainly *not* easy to do this. Authorities which are opposed – even respectfully – do not usually take such

là par Dieu?!

Cette question de l'autorité est un problème parce qu'il se passe que les gens corrompus parviennent à entrer dans des positions d'autorité ... et les gens en position d'autorité deviennent parfois corrompus par les séductions du pouvoir et des richesses qui deviennent accessibles pour eux. Il semble même parfois d'être notre devoir devant Dieu et devant la communauté à s'opposer à ces autorités. On peut être sûr, cependant, que Saint Paul *ne nous conseille pas* d'accepter sans question tout ce que les autorités font et disent. Encore moins est-ce qu'il nous dit d'obéir à tout ce qu'ils demandent, car, comme l'Église avait déclaré avant même que Paul fût devenu l'un de ses professeurs et ses ambassadeurs les plus illustres: «Il faut obéir à Dieu plutôt qu'aux hommes» (Actes 5:29).

Ce que Paul veut dire, c'est que le respect et l'honneur de l'autorité sont un principe immuable, indispensable à la vie dans le Royaume. Il en est ainsi parce que les chrétiens croient que Dieu est le Seigneur de tout ce qui est - que *rien* ne se fait sans Son volonté soit directe soit indirecte. Même si les autorités ou nous nous trouvons sont clairement corrompus et oppressifs, Dieu a néanmoins choisi de nous placer sous eux, et nous devons donc les honorer et respecter, même si nous ne pouvons pas toujours leur obéir. Nous avons toujours le devoir de prier pour eux et de faire connaître notre opinion à eux, au besoin, avec l'humilité et de la raison, de sorte qu'ils puissent entendre et avoir la chance de se conformer aux normes révélées de Dieu. Tout au long de l'histoire, il y a eu de nombreux cas où les fidèles chrétiens ont changé le mauvais

opposition well. They can become very threatening and dangerous. Christians are still expected to do the right thing, trusting in God to help and protect them, and to bring everything – even bad, painful things – to good in the end (Romans 8:28). Here indeed is hope through the patience and comfort which the Scriptures give us as Paul exhorts.

Authority is a problem because of sin. Pride and fear get in the way of godly living for those in positions of authority. They also make it difficult for those under authority to submit to those who must exercise it. Recalling that *all authority comes from God* we can seek humbly and penitently, with the help of His empowering, purifying and guiding Grace, both to exercise and to live in conformity with it.

chemin de personnes en situation d'autorité: par ex. l'abolition de la traite négrière et de l'esclavage.

Il n'est certainement pas facile de faire cela. Les autorités qui sont opposées - même respectueusement - ne prennent pas d'habitude une telle opposition bien. Ils peuvent devenir très menaçants et dangereux. Les chrétiens doivent toujours faire la bonne chose, faisant confiance à Dieu de les aider et les protéger et de mettre tout - même des choses mauvaises et douloureuses - de bon à la fin (Romains 8:28). Voilà bien l'espoir grâce à la patience et la consolation que les Écritures nous donnent, comme Paul nous exhorte.

L'autorité est un problème à cause du péché. La fierté et la peur empêchent le chemin de la vie pieux pour ceux en position d'autorité. Ils le rendent également difficile pour ceux sous l'autorité de se soumettre à ceux qui doivent l'exercer. Rappelant *que toute autorité vient de Dieu*, nous pouvons essayer humblement et avec pénitence, avec l'aide de Sa Grace énergisante, purifiante et dirigeante, à la fois de l'exercer et de vivre en conformité avec elle.